

Ночувала хмарка золотиста...

Михайло Лермонтов

Ночувала хмарка золотиста,
Стрімчаку вмостившись на груди.
Ранком з легковажністю приблуди
Полетіла, радісна і чиста.

Та лишився в зморшці слід вологий
На щоці у велетня, неначе
Він і справді журиться і плаче,
Кинутий, самотній і убогий.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича